ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 22.04.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

57.

Vyhláška ministra národní obrany

ze dne 19. března 1947

o novém znění vojenského kárného zákona.

Ministr národní obrany podle čl. II zákona ze dne 19.března 1947, č. 52 Sb., jímž se mění některá ustanovení zákona ze dne 4.července 1923, č. 154 Sb., o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním, vyhlašuje v příloze plné znění zákona e dne 4.července 1923, č. 1534 Sb., jak vyplývá ze změn, provedených zákonem ze dne 4.dubna 1935, č. 64 Sb., zákonem ze dne 19.března 1947, č. 52 Sb., a ústavním dekretem presidenta republiky ze dne 4.prosince 1944 (příloha k vyhlášce 43/1945).

arm. gen. Svoboda v. r.

Příloha vyhlášky č. 57
1947 Sb.

Zákon ze dne 4. července 1923, č. 154 Sb., o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním, v úpravě provedené pozdějšími zákony. Národní shromáždění Československé republiky usneslo se na tomto zákoně:

ČÁST I.
Vojenské kázeňské právo.

§ 1.
Vojenská kázeňská pravomoc a její účel.

(1) K zachování kázně trestají se vojenští představení podřízené pro jednání a opominutí, jež jsou dále uvedena.

(2) Tato pravomoc se nazývá vojenskou kázeňskou pravomocí.

§ 2.
Věcný rozsah vojenské kázeňské pravomoci.

Jednání a opominutí na něž se vztahuje vojenská kázeňská pravomoc, jsou:

a) jednání a opominutí, která se příčí vojenským služebním předpisům nebo jiným všeobecným či zvláštním nařízením, pokud jich stíhání nenáleží podle zákonných předpisů soudům;

b) jednání a opominutí, jichž stíhání jinak přísluší okresním národním výborům, není-li v zákoně výslovně stanoveno, že trestní pravomoci těchto úřadů podléhají i osoby podrobené vojenské kázeňské pravomoci;

c) jednání a opominutí, jež tvoří skutkovou podstatu vojenského přečinu, má-li vojenský představený, jemuž přísluší kázeňská pravomoc, kázeňské potrestání za dostatečné.

§ 3.
Osobní rozsah vojenské kázeňské pravomoci.

(1) Vojenské kázeňské pravomoci jsou podřízeny:

a) všechny osoby, podléhající vojenské trestní soudní pravomoci (příslušníci četnictva jen tehdy, konají-li službu v branné moci aneb jsou-li ve vyšetřovací (zajišťovací) neb trestné vazbě ve vojenských trestních ústavech); pokud některé osoby podléhají vojenské trestní soudní pravomoci jen pro porušení určitých povinností, jsou vojenské kázeňské pravomoci podřízeny jen v tomto směru;

b) odvedení pro nešetření předpisů branného zákona o hlášen při odchodu do presenční služby nebo k vojenskému výcviku;

c) vojenské osoby mimo činnou službu, počítajíc do toho i vojenské osoby ve výslužbě:

aa) pro jednání a opomenutí uvedena v § 2, písm. a), jichž se dopustily ve vojenském stejnokroji;

bb) pro nešetření předpisů o úschově, odevzdání a utajení důvěrných pomůcek, které služebně převzaly jako vojenské osoby, nebo kterých i jinak nabyly;

d) vojenští gážisté mimo činnou službu, počítajíc v to i vojenské osoby ve výslužbě;

aa) pro jednání a opominutí uvedená v § 2, písm. a), jichž se dopustili v písemném styku s vojenskými velitelstvími neb úřady;

bb) pro nešetření povinností uvedených v § 19, odst. 6 a § 21, odst. 4.

(2) je-li základem vojenské kázeňské pravomoci určitý poměr, v němž je osoba jí podrobená, přísluší do této pravomoci jen taková jednání a opomenutí, jež stala za tohoto poměru. Ukončí-li se poměr, na němž se zakládá vojenská kázeňská pravomoc, přestane tato pravomoc pouze stran jednání a opominutí uvedených v § 2, písm. b) a c), a to:

a) v případě § 2, písm. b), nebyl-li poklesek před ukončením poměru kázeňsky pravoplatně vyřízen;

b) v případě § 2, písm. c) tím okamžikem, jakmile skončí pro tyto činy vojenská trestní soudní pravomoc.

§ 4.
Druhy kázeňských trestů.

(1) Jako kázeňské tresty jdou přípustny důtky, pořádkové tresty, pokuty, tresty na svobodě a odnětí hodnosti.

(2) Důtky se udělují ústně (beze svědků nebo v přítomnosti druhých), anebo písemně.

(3) Pořádkové tresty záleží v omezení určitých výhod (oprávnění), příslušejících trestanému (dovolené vycházky z kasáren, dovolené přes večerku), nebo v uložení prací nebo služeb mimo pořád.

(4) V jednotlivém případě nesmí pokuta přesahovati částku 5. 000 Kčs. Pokuty plynou do státní pokladny a mohou býti vymáhány administrativními srážkami se služebních platů (mzdy), které potrestanému příslušejí z pokladny státu nebo státního podniku, anebo politickou exekucí. Je-li pokuta nedobytná nebo byla-li jejím vydobytím ohrožena výživa potrestaného a jeho rodiny, může kázeňský představený, který ji uložil, změniti ji v jiný kázeňský trest.

(5) Tresty na svobodě se vykonávají buď v příbytku (ubytovací místnosti) potrestaného (domácí vězení) nebo ve vězeňské místnosti (vězení); v tomto případě pak buď jako společné nebo jako samovazba. Trest na svobodě nesmí se odpykávati v soudní věznici nebo trestnici; nesmí trvati déle než 21 dnů a, vykoná-li se společně, déle než 30 dnů,

(6) Odnětí hodnosti je přípustné jen u poddůstojníků, a to po výstražném protokolu, jestliže se poddůstojník v určené lhůtě nepolepšil.

(7) V poli mohou všichni představení, jimž je svěřená kázeňská pravomoc, ukládati tresty na svobodě v dvojnásobné výměře jinak přípustné; poddůstojníky lze tu zbaviti hodnosti bez výstražného protokolu.

(8) Za jednání a opominutí, uvedena v § 2, písm. b), na která příslušné předpisy stanoví trest na svobodě, jehož horní hranice sazby převyšuje 30 dnů, nebo peněžitý trest, jehož horní hranice sazby převyšuje 5000 Kčs, nebo jiné tresty, jsou přípustné jako kázeňské tresty pokuta nebo trest na svobodě nebo oba tyto tresty podle trestních sazeb stanovených v příslušných předpisech, jakož i ostatní tresty v nich uvedené. Ustanovení těchto předpisů o vyměření náhradního trestu na svobodě pro případ nedobytnosti peněžitého trestu platí obdobně.

(9) Trest na svobodě uložený podle předchozího odstavce se vykoná ve věznici příslušného vojenského soudu první stolice, a to pokud možno odděleně od vězňů odpykávajících tresty uložené soudy.

§ 5.
Představení, jimž přísluší vojenská kázeňská pravomoc.

(1) Vojenská kázeňská pravomoc přísluší představeným oproti podřízeným.

(2) Právo to souvisí s funkcí, nikoli s hodností, a stejně jako funkce předchází na náměstka nebo zástupce.

(3) Výpočet představených, kterým přísluší vojenská kázeňská pravomoc, obsahují služební předpisy uvedené v § 11; v nich je též uvedeno, kterým představeným náleží tato pravomoc jen v omezené míře. Úplná vojenská kázeňská pravomoc přísluší zpravidla jen velitelům vojskových těles a útvarů jim na roveň postavených, jakož i představeným vyšším. Nižším představeným nežli velitelům rot a jiných částí rotám na roveň postavených přísluší vojenská kázeňská pravomoc jen, když jsou odloučeni (detachování).

(4) Vojenská kázeňská pravomoc přísluší v případech uvedených v § 4, odst. 8 veliteli oblasti, a nepodléhá-li obviněný veliteli oblasti, ministru národní obrany.

§ 6.
Jak se ukládají a vykonávají kázeňské tresty; odklad výkonu.

(1) Kázeňský trest lze uložiti jen po náležité rozvaze, když byl případ řádně vyšetřen a obviněný vyslechnut; obvinění, kteří nejsou v činné službě vojenské, buďte vyslechnuti prostřednictvím vojenských úřadů nebo úřadů okresních národních výborů (úřadů národní bezpečnosti), v jichž obvodu se zdržují; jest zakázano činiti nátlak na obviněného nebo jiné osoby, aby bylo vynuceno přiznání neb jiné údaje.

(2) Trest nesmí být projevem osobního nepřátelství anebo chvilkové nálady. Při každém výměru trestu musí míti představený zření k dosavadnímu chování podřízeného, stupni jeho vzdělání, předvídanému účinku trestu, povaze skutku a zájmu jím hroženého, jakož i k jiným polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.

(3) Za zvláštních polehčujících okolností, které dávají naději, že se vinník, který dosud nebyl trestán polepší i bez odpykání trestu, může trestající nebo vyšší představený, nebrání-li tomu potřeba zachovati kázeň, výkon trestu odložiti na dobu, kterou určí, s tím účinkem, že se trest, jestliže se provinilec po stanovenou dobu řádně chová, úplně pomine. Jestliže se osoba, jíž byl odklad trestu povolen, v určené lhůtě znova proviní, nařídí se výkon odloženého trestu a k němu se připojí trest za nové provinění.

(4) Představen, který uložil trest, jest oprávněn, má-li k tomu důležité důvody, trest zcela nebo částečně prominouti; totéž právo přísluší každému vyššímu představenému. Zjistí-li vyšší představený, že uložený kázeňský trest byl nepřípustný nebo nepřiměřený, anebo že trestající nebyl oprávněn jej uvaliti, může trest pozměniti nebo zrušiti.

§ 7.
Stížnost do kázeňských trestů.

(1) Ten, komu byl uložen kázeňský trest, má právo stěžovati si do potrestání buď ihned při oznámení trestu aneb nejpozději do tří příštích dnů u představeného, jenž trest uložil; stížnost musí sám přednésti a odůvodniti. Na právo stížnosti buď potrestaný upozorněn vždy tím představeným, který mu trest oznamuje.

(2) Podáním stížnosti do trestu neodkládá se jeho výkon; představený, který uložil trest, jakož i představený, který je povolán rozhodnouti o stížnosti, může však povoliti, aby výkon trestu byl

odložen až do vyřízení stížnosti; to činí zejména tehdy, když lze očekávati, že stížnost bude míti výsledek.

(3) O stížnosti rozhoduje přímý představený toho, který uložil trest. Před rozhodnutím vyšetří řádně předmět stížnosti, vyslechne nebo dá vyslechnout stěžovatele a je-li toho zapotřebí, vyslechne, nebo dá vyslechnout i jiné osoby a vyžádá si vyjádření představeného, který trest uložil; od výslechu stěžovatele lze upustiti jen tehdy, míní-li představený, jenž má o stížnosti rozhodovati, stížnosti vyhověti. Rozhodnutí o stížnosti oznámí se jak stěžovateli, tak i tomu, kdo uložil trest.

(4) Proti rozhodnutí o stížností lze si do tří dnů opět stěžovati, a to pokud o stížnosti důstojníka nerozhodne velitel sboru, o stížnosti gážisty mimo služební třídy velitel divize a o stížnostech ostatních vojenských osob velitel vojskového tělesa (útvaru postaveného mu na roveň). Uložil - li trest důstojníků velitel sboru, gážistovi mimo služební třídy velitel divize a v ostatních případech velitel vojskového tělesa (útvaru postaveného mu na roveň) nebo nepodléhá-li představený, který uložil trest, těmto velitelům, rozhoduje o stížnosti s konečnou platností přímý představený toho velitele, který uložil trest.

(5) O stížnostech budiž rozhodováno se vším urychlením. Nebylo-li o stížnosti rozhodnuto do čtyř neděl, jest ten, kdo si stěžoval, oprávněn podati písemnou stížnost přímo k představenému, jemuž přísluší o stížnosti rozhodovati; nemá -li ten, kdo má o stížnosti rozhodovati, služební sídlo v témž místě, jako představený, proti jehož rozhodnutí stížnost směřuje, lze podati uvedenou písemnou stížnost přímo k vyššímu představenému teprve, když uplynulo šest neděl, aniž bylo o stížnosti rozhodnuto.

(6) Zmešká-li potrestaný lhůtu k podání stížnosti, může žádati za navrácení k předešlému stavu, prokáže-li, že nemohl zachovati lhůtu pro nezaviněnou, nepřekonatelnou a nepředvídanou překážku. Žádost tato musí býti podána do tří dnů poté, co překážka přestala u představeného, který trest uložil; se žádostí musí býti podána stížnost proti trestu. O žádosti za navrácení k předešlému stavu rozhoduje přímý představený toho, jenž trest uložil s konečnou platností.

(7) Do vojenských kázeňských rozhodnutí (nálezů) nelze si stěžovati k nejvyššímu správnímu soudu.

(8) V případech uvedených v § 4 odst. 8 platí o přípustnosti stížnosti k nejvyššímu správnímu soudu a o povolení odkladného účinku takové stížnosti příslušné předpisy.

§ 8.
Obnova řízení kázeňského.

(1) vyjdou-li po kázeňské,m potrestáni najevo okolnosti, které, kdyby byly bývaly představenému známy, byly by mohly způsobiti buď mírnější potrestání nebo beztrestnost, má potrestaný právo do dvou roků po odpykání trestu oznámiti je služebním postupem představenému, který trest uložil, popřípadě jeho nástupci ve velitelství (úřadě).

(2) Tento představený provede šetření, které shledá nutným a předloží věc svému přímému představenému, aby rozhodl, má-li zůstati kázeňský trest v platnosti, či má-li býti zmírněn nebo vůbec zrušen. Do rozhodnutí tohoto vyššího představeného není stížnosti.

§ 9.
Promlčení.

(1) Trestnost jednání a opomenutí uvedených v § 2, písma) a b) promlčuje se uplynutím tří měsíců ode doby, kdy byl poklesek dokonán. O promlčení přečinů uvedených v § 2, písm. c) platí příslušná ustanovení vojenského trestního zákona ze dne 15.ledna 1855, č. 19 ř. z., se změnami, jež uvádí odstavec 2.

(2) Promlčení se přerušuje:

a) zahájením potřebných kroků ke kázeňskému potrestání;

b) opatřením podle § 138 vojenského trestního zákona č. 19/1855 ř. z. a § 493 zákona ze dne 5. Července 1912, č. 131 ř. z., a zák. čl. XXXIII/1912, jestliže činy uvedené v !2 byly pojaty do vojenského trestního soudního řízení.

§ 10.
Trest na nepředložení stížnosti.

Představený, v úmyslu, aby potlačil stížnost podřízeného, podanou do kázeňského trestu, zadrží neb odstraní tuto stížnost, trestá se, není-li čin přísněji trestný, za přečin vězením do tří měsíců, a za zvláště přitěžujících okolností až do šesti měsíců.

§ 11.
Ostatní ustanovení o vojenském kázeňském právu.

(1) Ostatní podrobnosti vojenského kázeňského práva upravují v mezích zákonných služební předpisy.

(2) Ustanovení §§ 4 až 8 netýkají kázeňského práva nad vyšetřovacími (zajišťovacími) vězni a trestanci ve vojenských trestných ústavech; o tom mají potřebná ustanovení vězeňské předpisy.

ČÁST II.
Vojenské kárné právo.

§ 12.
Účel řízení před kárnými výbory a jeho poměr k trestnímu řízení soudnímu.

(1) Účelem řízení před kárnými výbory jest vyšetřovati pokleky vojenských gážistů v činné službě i mimo činnou službu (počítajíc v to i vojenské gážisty ve výslužbě), jimiž bylo poškozeno nebo ohroženo dobré jméno vojska, a to i tehdy, jde-li o poškození dobrého jména vojska, způsobené některým z jednání o opominutí uvedených v § 2 nebo některým z trestních činů, které stíhati přísluší podle zákonných předpisů soudu.

(2) Pro vojenské gážisty, mající služební přidělení mimo republiky, příslušný jest kárný výbor, jejž určí od případu k případu ministerstvo národní obrany.

(3) Trestní soudy jsou povinny oznamovati případy trestných řízení zavedených proti vojenským gážistům po jich právoplatném skončení představenému, jemuž přísluší nařídit zavedení řízení před kárným výborem, k rozhodnutí, má-li býti řízení před kárným výborem zavedeno.

(4) Proti vojenskému gážistovi, který jest členem Národního shromáždění, může býti řízení před kárným výborem zavedeno jen se souhlasem příslušné sněmovny. Odepře-li sněmovna souhlas, jest stíhaní navždy vyloučeno.

§ 13.
Rozdělení kárných výborů a jich složení.

(1) Kárné výbory I. stolice jsou:

a) kárný výbor pro generály,

b) kárné výbory pro vyšší důstojníky,

c) kárné výbory pro nižší důstojníky a rotmistry (gážisty mimo služební třídy).

Kárný výbor pro generály se zřizuje u ministerstva národní obrany. Ministr národní obrany určí, u kterých velitelství se zřídí kárné výbory pro vyšší důstojníky a kárné výbory pro nižší důstojníky a rotmistry.

(2) Kárné výbory I. stolice se skládají ze stálého předsedy a čtyř členů. Předsedu ustanovuje velitel, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor, z generálů zbraní a podle potřeby též z důstojníků zbraní nižší hodnosti, jsou-li veliteli aspoň vojenského tělesa (útvarů postaveného mu na roveň); členy určuje pro každý případ zvláště velitelství, u něhož je zřízen kárný výbor, ze způsobilých vojenských gážistů svého obvodu a o možná ze sídla kárného výboru způsobem, který stanoví vládní nařízení, a to tak, aby jeden z členů byl, pokud lze, práva znalý.

(3) Kromě uvedených kárných výborů I. stolice zřizuje se odvolací kárný výbor u ministerstva národní obrany, který funguje v instanci druhé a konečné. Tento kárný výbor jest složen rovněž z předsedy a čtyř členů, z nichž jeden musí býti důstojníkem justiční služby. Předseda i členové odvolacího kárného výboru jsou stálí a ustanovuje je ministerstvo národní obrany.

(4) Poklesky vojenských gážistů-legionářu, spáchané před jejich návratem do vlasti, posuzuje po dobu trvání kanceláře československých légií v I.stolici legionářský kárný výbor, zřízený u ministerstva národní obrany. O složení tohoto výboru platí ustanovení předchozích odstavců. Členy odvolacího kárného výboru v tomto případě ustanovuje ministr národní obrany z příslušníků bývalého československého zahraničního vojska.

(5) O vyloučení a zamítnutí předsedy a členů kárných výborů, jakož i kárného žalobce (§ 16) pltí obdobné ustanovení hlavy VII zákona ze dne 5.července 1912, č. 131 ř. z. o vojenském trestním řádu a zákonného článku XXXIII/1912 o vojenském trestním řádu.

(6) Náhradníky předsedů a stálých členů kárných výborů ustanovuje velitelství (úřad), u něhož jest kárný výbor zřízen; jako náhradníci ostatních lenů kárného výboru nastupují vojenští gážisté posádky, v níž jest kárný výbor zřízen, podle pořadu, jejž stanoví nařízení.

(7) Předseda a členové kárných výborů jsou ve výkonu svého úřadu samostatní a neodvislí.

§ 14.
Příslušnost kárných výborů.

(1) Příslušnost kárných výborů I. stolice se vztahuje:

a) na všechny vojenské gážisty v činné službě, kteří v době, kdy se má zavésti řízení před kárným výborem, konají službu trvale aneb dočasně (služební přidělení) v obvodu působnosti velitelství, u něhož jest kárný výbor zřízen;

b) na všechny vojenské gážisty mimo činnou službu (počítajíc v to i gážisty ve výslužbě), kteří mají nebo naposledy měli stálé bydliště v obvodů působnosti velitelství, u něhož jest kárný výbor zřízen.

(2) Pro vojenské gážisty, mající služební přidělení mimo oblast republiky, příslušný jest kárný výbor, jejž určí od případu k případu ministerstvo národní obrany.

(3) Osobními změnami, nastalými po zahájení řízení před kárným výborem, nemění se příslušnost kárného výboru.

(4) Ministerstvo národní obrany může z důvodů vojenské služby, je-li v nebezpečí podjatosti kárného výboru a z jiných důležitých příčin k projednání kárný výbor, jenž není příslušný.

(5) Je-li v téže věci obviněno několik vojenských gážistů, příslušejícího před různé kárné výbory, rozhodne představený, nařizující proti nim zavedení nebo rozšíření kárného řízení (§ 15, odst. 3), který kárný výbor má věc společně projednati.

(6) Dopustil-li se vojenský gážista několika poklesků, o nichž nebylo ještě konečně rozhodnuto, jest všechny projednati společně u téhož kárného výboru, a u toho, který ostatní předstihl.

§ 15.
Jak se zavádí řízení před kárnými výbory; prozatímní zproštění služby; zvýšení služného a povýšení.

(1) Řízení před kárným výborem sa zavádí:

a) na rozkaz ministra národní obrany proti generálům , jakož i proti vojenským gážistům nižších hodností,, kteří jsou přiděleni službou ministerstvu národní obrany nebo útvarům, které nepodléhají žádnému jinému velitelství, u něhož je zřízen kárný výbor, nebo mají služební přidělení v cizině;

b) na rozkaz ministra národní obrany po slyšení přednosty kanceláře československých legií; proti vojenský gážistům legionářům, pro poklesky uvedené v § 13, odst. 4;

c) rozkaz příslušného velitele, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor pro vyšší důstojníky, proti vyšším důstojníkům, vyjma případy uvedené pod písmeny a) a b), a proti vojenským gážistům nižších hodností, kteří jsou službou přiděleni buď jeho velitelství neb útvarům, které podléhají jeho velitelství a nepodléhají zároveň jinému velitelství, u něhož je zřízen kárný výbor pro nižší důstojníky a rotmistry;

d) na rozkaz příslušného velitele, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor pro nižší důstojníky a rotmistry, proti ostatním vojenským gážistům.

(2) Příslušným představeným podle předchozího odstavce jest velitel, jemuž dotčený vojenský gážista v činné službě služebně podléhá nebo v jehož oblasti má nebo naposledy měl vojenský gážista mimo činnou službu stále bydliště. Byl-li k projednání některé věci podle ustanovení § 14, odst. 4 určen kárný výbor, který není v obvodu působnosti příslušného představeného, přecházejí jeho práva na velitele, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor, který byl určen k projednání. Rozkaz příslušného představeného nečiní řízení před kárným výborem neplatným, vyslovil-li s ním příslušný představený svůj souhlas.

(3) Je-li v téže věci obviněno několik vojenských gážistů a jsou-li k vydáni rozkazu na zavedení kárného řízení podle předcházejících ustanovení příslušní různí představení, zavede se kárné řízení nebo se rozšiřují již zavedené řízení na rozkaz velitele, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor pro vyšší důstojníky, popřípadě na rozkaz ministra národní obrany. Vzejde-li za kárného řízení podezření, že se obviněný vojenský gážista dopustil ještě jiného poklesku (§ 14, odst. 6), jest příslušným představeným ten velitel, na jehož rozkaz bylo řízení před kárným výborem již zavedeno.

(4) V případech uvedených v odstavci 1, písm. c) a d), může ministr národní obrany příslušnému veliteli uložiti, aby řízení před kárným výborem nařídil.

(5) Řízení před kárným výborem nebuď zavedeno aneb zavedené buď zastaveno, jestliže president republiky tak nařídí.

(6) Vyžaduje-li to služební zájem, může představený, který nařídil zavedení řízení před kárným výborem, obviněného zprostiti výkonu služby.

(7) Vojenští gážisté proti nimž bylo zavedeno řízení před kárným výbore, nemohou býti povýšeni, ani jim nemůže býti služné zvýšeno, dokud není toto řízení právoplatně skončeno. Neskončilo - li řízení zastavením nebo zproštěním obviněného, stanoví konečné usnesení kárného výboru, zda a která doba od zavedení až do konečného usnesení se pro zvýšení služného nezapočítává.

(8) Příslušní představení mohou věc jednoho neb několika obviněných vyloučiti a nařídit oddělené projednání, jeví-li se vhodným k tomu účelu, aby se řízení neprodlužovalo ani neztěžovalo; z téhož důvodů mohou vyloučiti z dalšího projednávání poklesky, které nemají pro výměr trestu podstatné důležitosti. Pro případy takto vyloučené zůstává příslušným představeným ten, který vyloučení věci nařídil.

§ 16.
Kárný žalobce.

(1) Kárného žalobce ustanovuje velitel, u jehož velitelství je zřízen kárný výbor. Kárný žalobce provádí vyšetřování, podává žalobu, zastupuje ji před kárným výborem a přispívá vhodnými návrhy k tomu, aby bylo dosaženo účelu řízení uvedeného v § 12, odst. 1.

(2) Pro řízení před odvolacím kárným výborem ustanovuje ministerstvo národní obrany odvolacího kárného žalobce.

(3) Kárný výbor jest povinen před každým usnesením nebo opatřením, jež učiní, slyšeti kárného žalobce, aby tento mohl hájiti zájmy jemu svěřené, a to i tehdy, není-li to v zákoně výslovně stanoveno.

§ 17.
Vyšetřování.

(1) Povinností kárného žalobce při vyšetřování jest zjistiti z moci úřední všechny okolnosti a vyčerpati všechny průvodní prostředky, které jsou rozhodné pro úplné objasnění věci, jakož i dáti obviněnému příležitost , aby se vyjádřil o jednotlivých bodech obvinění a uplatnil své návrhy na doplnění řízení; odepře-li obviněný součinnost, nepřekáží to dalšímu řízení. Svědky a znalce vyslýchá kárný žalobce bez přísahy.

(2) Kárný žalobce může požadovati součinnost všech vojenských velitelství (úřadů). Dále může požadovat o součinnost též úřady okresních národních výborů a úřady národní bezpečnosti. Stane se tak zejména, bydlí-li svědkové nebo znalci, kteří nejsou vojenskými osobami v činné službě, mimo obvod okresního národního výboru, v němž je sídlo kárného výboru, nebo nevyhoví-li předvolání kárného žalobce nebo bez zákonných důvodů odpírají vypovídat. Dožadované úřady se řídí při tom předpisy, které u nich platí pro obeslání a výslech.

(3) Je-li k zjištění pravdy nezbytným přísežný výslech svědků nebo znalců, požádá kárný žalobce za takový výslech příslušný vojenský soud 1. Stupně nebo okresní soud.

(4) O svědcích a znalcích platí obdobně předpisy trestního soudního řádu.

(5) Je-li po skončeném vyšetřování kárný žalobce toho názoru, že se obviněný nedopustil poklesků nebo, že některými poklesky, kladenými mu za vinu, nepoškodil ani neohrozil dobré jméno vojska, předloží příslušnému představenému (§ 15) návrh na zastavení řízení, a to buď jen částečně nebo v celém rozsahu. Jinak zašle kárnému výboru spisy se žalobou, v níž navrhne, zda a kteří svědci a znalci mají být předvolání k závěrečnému projednání a jaká jiná další opatření se mají učinit. Je-li však obviněný podle výsledků vyšetřování ještě z jiných poklesků, než pro které bylo kárné řízení zavedeno, podá kárný žalobce pro tyto poklesky žalobu, rozšíří-li se příslušný představený na jeho návrh rozkaz ke stíhání pro tyto pokleky.

§ 18.
Řízení při pochybnostech o duševním stavu.

(1) Vzejdou-li pochybnosti o tom, zda byl obviněný v době, kdy se dopustil poklesku, při zdravém rozumu, vyšetří se jeho duševní stav. Za tím účelem vyslechnou se osoby, které mohou podati vysvětlení, po případě vyžádají se potřebné úřední a služební zprávy a duševní stav se přezkoumá dvěma lékaři.0

(2) Není-li možno vyšetřiti a posouditi duševní stav obviněného bez pozorování ve vojenském neb jiném veřejném léčebném ústavě, požádá kárný výbor příslušný trestní soud za provedení tohoto důkazu.

(3) Podobně, jak jest uvedeno v předchozích dvou odstavcích, jest postupovati tam, kde sice není pochybnosti o příčetnosti obviněného v době spáchaného poklesku, avšak jest pochybno, zda jest obviněný při zdravém rozumu v době, kdy se koná řízení před kárným výborem.

(4) Zjistí-li se, že obviněný trpí duševní chorobou, zajistí kárný žalobce, je-li toho třeba průvodní prostředky a předloží příslušnému představenému návrh, aby se řízení přerušilo, dokud se obviněný neuzdraví. Zjistí-li se, že obviněný trpěl v době spáchání poklesku duševní chorobou, pro níž mu nelze poklesek přičítati, navrhne kárný žalobce příslušnému představenému, aby řízení bylo zastaveno.

§ 19.
Obhájce.

(1) Obviněný má právo, přibrati si, a to již za vyšetřování, obhájce z vojenských gážistů nebo z obhájců ve věcech trestních. Je-li obhájce, obviněným přibraný, vojenským gážistou v činné službě, potřebuje ku převzetí obhajoby svolení představeného velitelství (úřadu); svolení toto může však býti odepřeno jen, je-li obhájce ve službě nepostradatelný.

(2) Na žádost a v případech § 21, odst. 2 bez žádosti budiž obviněnému po závěrečné projednání určen velitelstvím (úřadem), u něhož jest kárný výbor zřízen, obhájce z vojenských gážistů v činné službě v sídle kárného výboru, a to, není-li vojenský gážista, jenž má býti určen obhájcem, služebně podřízen onomu velitelství, se souhlasem příslušného vojenského představeného; obhájce takto určený musí obhajobu převzíti.

(3) Nařízení stanoví, kdo nemůže býti obhájcem v řízení před kárnými výbory.

(4) Obhájce jest oprávněn podle svého svědomí a v mezích zákonných uvésti vše, co má v zájmu obviněného za potřebné a použíti všech přípustných obhajovacích prostředků.

(5) Obhájcům z vojenských gážistů v činné službě nepřísluší odměna za obhajování; o náhradě cestovních nákladů určených obhájců platí příslušné předpisy.

(6) Po skončeném vyšetřování přísluší jak obviněnému tak i jeho obhájci (právnímu zástupci) právo nahlížeti do spisů (vyjma zápisy o poradách a hlasováních) a činiti z nich výpisky; předtím lze povoliti obviněnému neb jeho obhájci nahlédnouti do spisů, pokud to lze uvésti v soulad s účelem řízení. Obsah těchto spisů sdělovati s veřejností jest zakázáno.

§ 20.
Přípravy pro závěrečné projednání.

(1) Den závěrečného pojednávání stanoví předseda kárného výboru tak, aby předvolání mohlo býti obviněnému dodáno nejpozději osmého dne před závěrečným projednáním.

(2) K tomuto projednání předvolá předseda obviněného a doručí mu zároveň opis kárné žaloby. Mimo to zpraví o ustanovení závěrečného projednání kárného žalobce a obhájce, popřípadě zákonného zástupce nezletilého obviněného, a předvolá svědky a znalce, jichž předvolání navrhuje žalobce nebo obviněný a jejichž osobní výslech pokládá za nutný.

§ 21.
Závěrečné projednání.

(1) Na začátku závěrečného projednání učiní svoje návrhy kárný žalobce. Nato vyslechne se obviněný, je-li přítomen, pak svědci a znalci, kteří byli předvolání, a přečtou se, pokud je to zapotřebí, zápisy sepsané za vyšetřování a ostatní důležití listiny. Obviněný (obhájce' a kárný žalobce mají právo, vysloviti se o jednotlivých průvodních prostředcích a navrhnouti, aby svědkům a znalcům byly dány otázky potřebné k objasnění věci. Po skončení řízení průvodním udělí se slovo kárnému žalobci, pak obviněnému a obhájci. Poslední slovo musí být uděleno vždy obviněnému.

(2) Závěrečné projednání provede se v nepřítomnosti obviněného, jestliže se neodůvodněně k projednání nedostaví, ač byl řádně obeslán, nebo před skončením projednání se vzdálí, anebo je pro neslušné a nedůstojné chování z místnosti vykázán, neb jestliže svoji vinou způsobí, že mu předvolání nemůže býti doručeno, anebo nedostaví-li se proto, že si odpykává trtes na svobodě. V případech těchto-vyjma vzdálení se nebo vykázání z místnosti před skončením projednání- buď obviněnému pro závěrečné projednání určen podle § 19, odst. 2 obhájce, nepřibrali-li si obviněný obhájce sám.

(3) Řízení před kárným výborem je neveřejné;obviněnému však přísluší právo, přibrati k závěrečnému projednání tři důvěrníky z vojenských gážistů.

(4) Všechny osoby, jež jsou při závěrečném projednání přítomny, jsou povinny chovati v tajnosti vše, o čemž se při jednání dozvědí; uveřejnění konečného usnesení kárného výboru může se však státi se svolením ministerstva národní obrany.

(5) Kárný výbor má průvodní prostředky co do jejich věrohodnosti a průvodní moci jak jednotlivě, tak i ve věcné jejich vzájemné souvislosti pečlivě a svědomitě zkoumati a usnáší se podle volného uvážení po skončení závěrečného projednání v neveřejné poradě většinou hlasů; tříšti-li se hlasy ve více než dvě různá mínění, takže žádné z nich nemá absolutní většiny, připočítávají se hlasy nejnepříznivější pro obviněného k hlasům postupně příznivějším tak dlouho, až se dosáhne absolutní většiny.

(6) Zápis o závěrečném projednání sepíše zapisovatel určený předsedou. Zápis musí obsahovat jména přítomných a vylíčení průběhu jednání ve všech podstatných bodech. O poradách a hlasování budiž sepsán zvláštní zápis.

§ 22.
Konečné usnesení kárných výborů.

(1) Konečné unesení kárného výboru zní:

a) že se obviněný zprošťuje, nabude-li kárný výbor na základě závěrečného projednání přesvědčení, že obviněný nepoškodil ani neohrozil dobré jméno vojska, anebo že mu nelze poklesek přičítati;

b) že jest obviněný vinen, dospěje-li kárný výbor na základě provedeného řízení k přesvědčení, že obviněný poškodil anebo ohrozil dobré jméno vojska. V tom případě se usnese kárný výbor:

aa) na některé z trestů uvedeným v § 23;byl-li vojenský gážista v řízení před kárným výbore již pro některý poklesek potrestán, má kárný výbor při výměře trestu za jiný poklesek, spáchaný před

uvedeným potrestáním, přihlížeti k trestu uloženému za poklesek, pro který byl již dotčený vojenský gážista potrestán;

bb) o tom, zda a která doba řízení před kárným výborem se pro zvýšení služného nezapočítává.

(2) Kárný výbor učiní konečné usnesení po skončeném závěrečném projednání v neveřejné poradě. Předseda prohlásí ihned konečné usnesení. Zní-li konečné usnesení, že se obviněný zprošťuje, upozorní předseda, že se toto usnesení stane právoplatným, bude-li potvrzeno vojenským představeným podle odstavce 4; zní-li konečné usnesení , že obviněný jest vinen, poučí předseda obviněného o jeho právu odvolacím a prohlásí, že konečné usnesení se stane pravoplatným, nebude-li ve lhůtě, stanovené v § 24, ohlášeno odvolání a bude-li konečné usnesení potvrzeno vojenským představeným podle odstavce 4.

(3) bylo-li ve stanovené lhůtě ohlášeno odvolání, dodá se odvolateli konečné usnesení i s důvody, rozhodovacími. Je-li obviněný nezletilý, dodá se konečné usnesení vždy jeho zákonnému zástupci.

(4) Konečné usnesení, že se obviněný zprošťuje, se předloží do osmi dnů k potvrzení představenému, který nařídil řízení před kárným výborem nebo který nařídil jeho rozšíření. Potvrdí-li představený toto usnesení, může zaříditi podle potřeby další za účelem kázeňského potrestání podle části I tohoto zákona. Konečné usnesení, že je obviněný vinen, předloží se, nepodá-li obviněný (obhájce) ve lhůtě stanovené v § 24 odvolání, po uplynutí této lhůty k potvrzení:

a) byl-li uložen některý z trestů uvedených v § 23 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) až d), odst. 4 písm. a), představenému, který nařídil řízení před kárným výborem, popřípadě který nařídil jeho rozšíření, ministru národní obrany..

b) byl-li uložen některý z trestů uvedených v § 23 odst. 1 písm. b) až g), odst. 2 písm. b) až d), odst. 4 písm. b) až d) ministru národní obrany..

(5) Dnem potvrzení stávají se konečná usnesení právoplatnými.

(6) Nebylo-li konečné usnesení kárného výboru, že se obviněný zprošťuje nebo že jest vinen, potvrzeno podle odstavce 4 anebo ohlásil-li obviněný ve stanovené lhůtě odvolání proti konečnému usnesení, jímž byl uznán vinným, předloží se spisy k projednání odvolacímu kárnému výboru u ministerstva národní obrany.

(7) Zda-li se konečné usnesení kárného výboru potvrzuje nebo nepotvrzuje, o tom má představený uvedený v odstavci 4 rozhodnouti do osmi dnů poté, co mu bylo konečné usnesení předloženo k potvrzení.

§ 23.
Tresty jež lze uložiti na základě řízení před kárnými výbory.

(1) Tresty u vojenských gážistů z povolání mohou býti:

a) písemná výstraha;

b) písemná výstraha s vyloučením zvýšením služného;

c) písemná výstraha se zmenšením služebního platu;

d) propuštění z činné služby se zaopatřovacími platy;

e) propuštění z činné služby s menšími zaopatřovacími platy;

f) odnětí vojenské hodnosti s přiznáním menších zaopatřovacích platů;

g) odnětí vojenské hodnosti se ztrátou nároku přiznáním na zaopatřovací platy.
Zaopatřovacími platy, o nichž se zmiňují ustanovení písm. d) až g), třeba rozuměti zaopatřovací platy, příslušející dotčené osobě podle zákonných ustanovení vzhledem k služební době započitatelné pro výměru výslužného.

(2) Tresty u vojenských gážistů ve výslužbě a u vojenských gážistů v záloze s výslužným mohou býti:

a) písemná výstraha;

b) písemná výstraha s dočasným snížením zaopatřovacích platů;

c) písemná výstraha s trvalým snížením zaopatřovacích platů;

d) odnětí vojenské hodnosti s trvalým snížením zaopatřovacích platů;

e) za zvláště přitěžujících okolností odnětí vojenské hodnosti se ztrátou nároků na zaopatřovací platy pro gážistu jeho příslušníky.

(3) O trestech gážistů ve výslužbě na dobu potřeby aktivizovaných platí obdobné ustanovení pro vojenské osoby z povolání.

(4) tresty u vojenských gážistů v záloze, počítajíc v to i vojenské gážisty mimo službu, mohou býti:

a) a) písemná výstraha;

b) písemná výstraha s vyloučením zvýšením služného;

c) odnětí vojenské hodnosti

(5) Vyloučení zvýšení služného může býti vysloveno na dobu od tří měsíců do tří let. Tím se zvýšení služného zdrží o celou lhůtu stanovenou v konečném usnesení. I když nároku na zvýšení služného bylo již nabyto před právoplatnosti konečného usnesení;při počítaní lhůty nečítá se doba, jež není pro zvýšení služného započitatelná.

(6) Zmenšení služebního platu popřípadě dočasné snížení zaopatřovacích platů může býti vysloveno na dobu od tří měsíců až do tří let; snížení toto dlužno v konečném usnesení stanoviti, a to nejvýše 25%. Po dobu trestu jest vyloučeno zvýšení služného. Je-li přeložen (znovu přeložen) gážista před uplynutím doby trestu do výslužby, zmenší se jeho zaopatřovací platy na zbývající dobu trestu v procentní výměře stanovené konečným usnesením. Zmenšení služebního platu se týky je služného a činovného, snížení zaopatřovacích platů pak jen výslužného nebo odbytného.

(7) V případech odstavce § 5 a 6 jest vojenský gážista vyloučen před uplynutím doby stanovené v konečném usnesení z povýšení do vyšší hodnosti.

(8) Snížení zaopatřovacích plat§ {(odsavec 1, písm. e)a f) a odstavec 2, písm. c) a d) } lze stanoviti nejvýše 25%.

(9) Je-li u vojenského gážisty z povolání vysloveno na základě řízení před kárným výborem odnětí vojenské hodnosti, může mu býti výjimečně, je-li nemajetný, přiznán na zvláštní žádost ministrem národní obrany v dohodě s ministrem financí příspěvek na výživu podle § 10 zákona ze dne 17.února 1922, č. 76 Sb. Zní-li vojenského gážisty ve výslužbě konečné usnesení na odnětí vojenské hodnosti se snížením zaopatřovacích platů. může mu býti výjimečně, může mu býti výjimečně, , povoleno na zvláštní žádost ministrem národní obrany v dohodě s ministrem financí zvýšení ponechaných zaopatřovacích platů a to popřípadě až na výměru původních zaopatřovacích platů, jichž v době konečného usnesení užíval.Je-li vojenského gážisty ve výslužbě vysloveno na základě řízení před kárným výborem odnětí vojenské hodnosti se ztrátou zaopatřovacích platů, může mu býti výjimečně,je-li nemajetný, povoleno na zvláštní žádost ministrem národní obrany ministrem financí další výplata zaopatřovacích platů buď zcela nebo zčásti.

(10) Nebyl-li vojenskému gážistovi, kterému byla odňata vojenská hodnost se ztrátou zaopatřovacích platů, přiznán příspěvek na výživu, popřípadě nebyla-li mu povolena další výplata zaopatřovacích platů zcela nebo zčásti podle ustanovení předchozího odstavce, může býti manželce

i dětem, jimž příslušel nárok na zaopatřovací platy, kdyby obviněný byl v době pravoplatnosti konečného usnesení zemřel, výjimečně přiznán, jsou -li nevinny a nemajetný, ministrem národní obrany v dohodě s ministrem financí přiměřený příspěvek na výživu, jenž včšak nesmí převyšovati výměru zaopatřovacích platů , jež by jim podle zákona příslušely, kdyby potrestaný gážista nežil. Totéž platí obdobně o nevinných a nemajetných vdovách a sirotcích po vojenských gážistech, jimž byla odňata vojenská hodnost se ztrátou zaopatřovacích platů.

(11) Ministerstvo národní obrany může kdykoliv prozkoumati předpoklady pro výjimečné přiznání příspěvku na výživu (výjimečně povolenou další výplatu zaopatřovacích platů) podle odstavců 9 a 10 a podle výsledků výplatu příspěvku na výživu (výjimečně povolených zaopatřovacích platů) přechodně nebo trvale zataviti.

(12) Zákonná ustanovení o pozbytí zaopatřovacích platů následkem odsouzení trestním soudem platí také o příspěvcích na výživu uvedených v odstavcích 9 a 10.

(13) Vojenští gážisté v záloze, jimž byla odňata vojenská hodnost podle ustanovení odstavce 4 písm. d), pozbývají všech nároků na event. poskytnutí vojenských zaopatřovacích platů, jenž by jim z důvodů invalidity (nezpůsobilosti k občanskému povolání) způsobené v činné službě vojenské příslušely podle vojenského zaopatřovacího zákona.

(14) Kárný výbor může v konečném usnesení, znějícím na odnětí vojenské hodnosti, odníti obviněnému vyznamenání a čestné odznaky, pokud mu byly propůjčené naším státem, a může mu zakázati nošení cizozemských vyznamenání a čestných odznaků na území československého státu.

§ 24.
Odvolání proti konečnému usnesení kárného výboru I. stolice.

(1) Zní-li konečné usnesení, že je obviněný vinen, může obviněný (obhájce) ohlásiti do tří dn§ po vyhlášení konečného usnesení pro výrok o vině a trestu, jakož i pro výrok, že se doba řízení před kárným výborem nezapočítává pro zvýšení služného;totéž právo přísluší zákonnému zástupci nezletilého obviněného, a to i proti jeho vůli. Odvolatel má právo ohlášené odvolání do osmi dnů po dni, kdy mu bylo doručeno konečné usnesení podle § 22, odst. 3. Oprávněná osoba se může zříci práva ohlásiti odvolání nebo je vzíti zpět; zřeknutí se odvolání nebo jeho zpět vzetí nelze více odvolati.

(2) Bylo li odvolání včas ohlášeno, má odkladný účinek.

(3) Kárný výbor I. stolice zamítne odvolání jako nepřípustné, bylo-li ohlášeno opožděně nebo osobou neoprávněnou nebo zřekla-li se oprávněná osoba práva odvolati se; odvolateli přísluší proti tomuto usnesení do osmi dnů po jeho doručení stížnost k odvolacímu kárnému výboru.

§ 25.
Řízení před odvolacím kárným výborem.

(1) Odvolací kárný výbor prozkoumá po slyšení odvolacího kárného žalobce spisy především v neveřejné poradě. Má-li za to, že jest třeba řízení, provedené kárným výborem I. stolice, doplniti, uloží toto doplnění kárnému výboru, který se věcí zabýval v I. stolici, nebo opatří potřebné spisové doplnění sám. Máli však podle názoru odvolacím kárného výboru provedené řízení takové podstatné vady, že jich nelze doplněním odstraniti, usnese se odvolací kárný výbor na to, aby naříkané konečné usnesení bylo zrušeno a spisy zaslány příslušnému představenému k dalšímu opatření, anebo aby bylo nařízeno nové projednání, podle potřeby i před jiným kárným výborem I. stolice; usnesení toto podléhá schválení ministra národní obrany.

(2) Nebylo-li odvolání, ohlášené opožděně nebo osobou neoprávněnou nebo po pravoplatném zřeknutí se práva odvolacího, zamítnuto podle § 24 odst. 3 kárným výborem I. stolice nebo

nebyly-li ohlášené odvolání, popřípadě stížnosti podle § 24 odst. 3 provedeny ve stanovené lhůtě nebo jsou-li uplatňovány vůbec jen zřejmé bezpodstatné formální vady řízení, zamítne odvolací kárný výbor bez závěrečného projednání ihned v neveřejné poradě odvolání, popřípadě stížnost, a vysloví souhlas s usnesením kárného výboru I. stolice; při tom se zároveň usnese, zda a která doba řízení od konečného usnesení kárného výboru I. stolice se nezapočítává do zvýšení služného. Toto usnesení podlého schválení ministra národní obrany.

(3) Nepokládá-li odvolací kárný výbor doplnění řízení za nutné, nebo bylo-li doplnění již provedeno, a neuzná - li, aby naříkané konečné usnesení bylo zrušeno, nařídí závěrečné projednání. Totéž se stane i tehdy, když ministr národní obrany neschválí usnesení odvolacího kárného výboru, aby naříkané konečné usnesení bylo zrušeno a aby věc byla znovu projednána v I. stolici. Nebo neschválí -li usnesení odvolacího kárného výboru z neveřejné porady (odstavec 2) , že se odvolání zamítá, nebo, že se vyslovuje souhlas s konečným usnesením kárného výboru I. stolice. Na další řízení použije se obdobně předpisů platných pro řízení před kárným výborem I. stolice

(4) Obviněný a obhájce může se dostaviti k závěrečnému projednání.

(5) Odvolací kárný výbor může:

a) souhlasiti s konečným usnesením kárného výboru I. stolice, nebo

b) učiniti konečné usnesení nové podle ! 22 odst. 1, písm. a) a b) a § 23.

(6) Odvolací kárný výbor se ve všech případech, kdy je obviněný uznán vinným ať již jeho novým konečným usnesením nebo usnesením kárného výboru I. stolice, s nímž vyslovuje souhlas, zároveň usnese, zda a která doba řízení od konečného usnesení kárného výboru I. stolice se nezapočítává pro zvýšení služného.

(7) Konečné usnesení odvolacího kárného výboru potvrzuje ministr národní obrany, jenž může podle potřeby nařídití též, aby bylo řízení doplněno a by bylo vydáno nové konečné usnesení.

(8) Konečné usnesení odvolacího kárného výboru se při závěrečném projednání neprohlašuje, nýbrž oznámí se obviněnému s důvody rozhodovacími písemným vyhotovením teprve, když bylo potvrzeno podle předcházejícího odstavce.

§ 26.
Důsledky uložených trestů.

(1) Tresty uložené v řízení před kárným výborem buďtež zapsány do osobních dokladů.

(2) Po uplynutí tří let od právní moci konečného usnesení musí býti zápis v osobních dokladech na žádost dotčeného vojenského gážisty vymazán, jestliže žadatel se od té doby, co bylo proti němu řízení před kárným výbore provedeno, vždy bezúhonně choval; výmazu tohoto nelze však povoliti dříve, dokud nebyl uložený trest úplně odpykán.

(3) Rozhodnutí o žádosti za výmaz zápisu trestu podle předchozího odstavce přísluší ministerstvu národní obrany.

(4) Ministerstvo národní obrany může, jakmile byl trest v osobních dokladech vymazán a vojenský gážista se trvale bezúhonně chová a velmi dobré služby koná, povoliti, aby při dalším zvýšení služného, byla vyloučena lhůta zcela nebo částečně opět započítána.

(5) Tresty uložené v řízení před kárnými výbory promíjeti nebo zmírňovati přísluší presidentu republiky.

§ 27.
Navrácení k předešlému stavu.

(1) Zmešká-li obviněný lhůtu k ohlášení odvolání, může žádati na navrácení k předešlému stavu, prokáže-li se, že nemohl lhůtu zachovati pro nezaviněnou, nepřekonatelnou a nepředvídanou překážku.

(2) Žádost za navrácení k předešlému stavu musí býti podána nejpozději do tří dnů poté, co překážka přestala, u kárného výboru, u něhož mělo býti podané odvolání, při čemž buďte uvedeny příčiny zmeškání a okolnosti, jimž se zmeškání ospravedlňuje. Se žádostí musí býti spojeno ohlášení odvolání.

(3) O žádosti za navrácení k předešlému stavu rozhoduje po vyslechnutí kárného žalobce kárný výbor i. stolice; proti zamítavému rozhodnutí přísluší obviněnému stížnost k odvolacímu kárnému výboru do osmi snů od doručení zamítavého rozhodnutí.obvinění

§ 28.
Obnova řízení před kárnými výbory.

(1) Řízení před kárnými výbory, jež bylo pravoplatně skončeno, může býti, a to po případě i po výkonu tretu, obnoveno ku prospěchu obviněného na žádost jeho, jeho pozůstalých nebo jeho zákonného zástupce, lze-li na základě skutečností nově najevo vyšlých důvodně předpokládati možnost, že obviněný bude osvobozen, nebo že mu bude uložen trest mírnější.

(2) Bylo-li řízení zastaveno, nebo skončilo-li zproštěním neb udělením pouhé písemné výstrahy, může býti obnova pravoplatně skončeného řízení na návrh kárného žalobce povolena v neprospěch obviněného, avšak jen tehdy, vyjdou-li najevo nové okolnosti neb průkazy, které samy nebo v souvislosti s průkazy dřív vyšetřenými mohou odůvodniti usvědčení v obviněného nebo uložení vyššího trestu.

(3) Žádost za obnovu řízení jest podati u kárného výboru, který se zabýval věcí v I. stolici. Žádá-li se za obnovu řízení ve prospěch obviněného, může velitelství (úřad), u něhož jest kárný výbor zřízen, povoliti, aby se s výkonem (pokračováním ve výkonu) konečného usnesení kárného výboru prozatím vyčkalo až do rozhodnutí o žádosti za obnovu, má-li důvodně za to, že obnova bude povolena.

(4) O žádostech za obnovu řízení rozhoduje ministerstvo národní obrany. Shledá-li toto ministerstvo, že důvody uvedené v žádosti jsou dostatečny, nařídí obnovu řízení a určí kárný výbor, u něhož má býti nové řízení v I. stolici provedeno; povolí-li obnovu řízení ve prospěch obviněného, rozhodne též o tom, má-li se s výkonem (pokračováním ve výkonu) potvrzeného konečného usnesení až do nového pravoplatného konečného usnesení kárného výboru vyčkati.

(5) Kárný výbor projeví po provedeném řízení, pro něž platí tytéž zásady jako pro původní řízení před kárným výborem, buď souhlas s původním konečným usnesením kárného výboru, nebo učiní nové konečné usnesení.

(6) Byla-li obnova povolena ve prospěch obviněného, nemůže býti uložen v obnoveném řízení trest přísnější nežli v řízení původním.

(7) O potvrzování konečného usnesení kárného výboru a o odvolání do tohoto usnesení platí ustanovení §§ 22 a 24.

(8) Zastaví-li se řízení po povolené obnově, nebo je-li vojenský gážista v obnoveném řízení zproštěn neb odsouzen k trestu mírnějšímu, budiž mu státem nahrazeno, co mu v důsledku

původního konečného usnesení neprávem ušlo na platech. Po smrti vojenského gážisty přísluší nárok na náhradu také jeho pozůstalým majícím právo na zaopatření potud, pokud jim ušla výživa, k níž byl obviněný povinen.

§ 29.
Mimořádná obnova.

(1) Potvrdil-li podle § 22, odst. 4 konečné usnesení, ukládající trest písemné výstrahy, jiný představený než ministr národní obrany, může ministr národní obrany zrušiti toto rozhodnutí, zjistí-li se při zkoumání spisů, že provedené řízení má podstatné vady. Zruší-li v takových případech ministr národní obrany rozhodnutí, provede se obnovené řízení před kárným výborem podle ustanovení § 28; v řízení obnoveném nemůže býti uložen přísnější trest nežli v řízení původním.

(2) Mimořádná obnova podle předcházejícího odstavce povoluje se z moci úřední; proto návrhy, aby byla povolena, nebudou projednány, nýbrž budou zamítnuty přímo tím vojenským útvarem, k němuž dojdou.

§ 30.
Doručování.

(1) Všechna doručení pro obviněného, která mají býti vykonaná podle ustanovení části II tohoto zákona, jsou platná, provedou-li se jemu osobně, jeho obhájci nebo jinému zmocněnci; je-li pobyt obviněného neznámy, postačí, uloží-li se spis pro něho určený u velitele (přednosty) velitelství (úřadu) jeho posledního služebního přidělení (jeho vojenského evidenčního úřadu.)

(2) Veřejná výzva, aby se obviněný dostavil, není dovolena.

§ 31.
Opravné prostředky a lhůty.

(1) opatření kárného výboru - nemohou-pokud zákon nestanoví jinak-býti naříkána samostatným opravným prostťedkem, nýbrž toliko spolu s odvoláním proti konečnému usnesení kárného výboru podaným podle § 24. Týmto ustanoveniím není dotčeno právo, učiniti oznámení a podati stížnost osobám, které jsou povolány spolupúsobiti v řízení před kárnými výbory, pro porušení jejich úřední a služební povinnosti.

(2) Lhúty uvedené v § 24 odst. 1 a 3 a § 27 odst. 2 a 3 jsou neprodlužitelné; počínají se v pťípadech § 24 odst. 1 a 3 a § 27 odst. 2 a 3 orvním dnem následujícim po doručení konečného usnesení (rozhodnutíä a v případě § 27 odst. 2 prvním dnem následujícim poté,co překážka tam uvedená přestala, a to i tehdy, připadá-li tento první den na neděli (svátek). Pťipadne-li však konec některé lhúty na neděli nebo svátek státem uznaný, končí lhúta nejbližším příštim všedním dnem. Dny poštovní dopravy se do lhúty nepočítají.

(3) Podání může obviněný činiti též telegraficky.

§ 32.
Náklady řízení, kolky a poplatky.

Pokud v tomto zákoně není nic jiného stanoveno, platí pro řízení před kárnými výbory strana nákladů řízení a osvobození od kolků a poplatků obdobně předpisy §§ 408 a 409 zákona č. 131/1912 ř. z. a zák. čl. XXXIII/1912.

ČÁST III.
Odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby (propouštění s odbytným) řízením správním.

§ 33.
Odnětí vojenské hodnosti řízením správním.

(1) Správním opatřením ministra národní obrany může býti vojenskému gážistovi odňata vojenská hodnost, po případě zrušeno jeho jmenování:

a) když uprchl do ciziny nebo nevrátí-li se neodůvodněně z ní a bylo-li z toho důvodu proti němu zavedeno trestní řízení a nemůže-li pro jeho nepřítomnost býti skončeno;

b) vstoupil-li vojenský gážista do cizích služeb vojenských bez příslušného svolení (§ 6 branného zákona ze dne 19. března 1920, č. 193 Zb.);

c) neplní-li vojenský gážista mimo činnou službu v době, kdy nekoná činné služby vojenské opětovně svých povinností, jež mu příslušné předpisy jako gážistovi mimo činnou službu ukládají, anebo odmítne-li v téže době vůbec plniti povinnosti, jež mu příslušejí jako vojenskému gážistovi mimo činnou službu;

d) bylo-li dodatečně zjištěno, že se vojenský gážista dopustil ještě před svým jmenováním zločinu vůbec, přečinu nebo přestupku spáchaného ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti a byl-li proto soudem před svým jmenováním nebo po něm odsouzen, nebo nedošlo-li k zavedení trestního řízení soudního nebo k odsouzení pro zločin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti jen proto, poněvadž tomu překážel důvod, který zrušuje trestnost činu neb vylučuje jeho stíhání. Nastalo-li odsouzení před vznikem Československé republiky, lze tohoto opatření použíti jen tehdy, byl-li dotčený čin trestným i podle zákonů československých platných v době odnětí vojenské hodnosti. Neplatných v době odnětí vojenské hodnosti. Nedošlo-li k zavedení trestního řízení soudního nebo k odsouzení, lze opatření tohoto použíti jen tehdy podá-li příslušný návrh souhlasně kárný výbor. I. stolice a odvolací kárný výbor;

e) vystoupil-li důstojník duchovní služby mimo činnou službu z církve (náboženské společnosti), pro niž byl duchovním jmenován, nebo byl-li příslušným úřadem této církve (náboženské společnosti) zbaven kněžského (duchovního) úřadu.

(2) Vojenští gážisté, jimž byla odňata podle předchozího odstavce vojenská hodnost, nemají nároku na zaopatřovací platy (odbytné); byli-li však v době rozhodnutí o odnětí vojenské hodnosti již poživateli vojenských zaopatřovacích platů, zůstanou jim v případech, uvedených v odstavci 1, písm. c) a e), zachovány.

(3) U majorů a podplukovníků zle provésti odnětí vojenské hodnosti (zrušení jmenování) řízením správním jen se souhlasem vlády, u plukovníků a generálů jen se souhlasem presidenta republiky.

(4) Odnětí vojenské hodnosti poddůstojníkům z mužstva řízením správním upravují předpisy uvedené v § 11, odst. 1.

§ 34.
Přeložení do výslužby a propuštění s odbytným řízením správním.

(1) Vojenští gážisté z povolání, kteří mají po tři po sobě jdoucí léta (před účinností tohoto zákona neb po ní) kvalifikaci nevyhovující, buďte z moci úřední přeloženi ministerstvem národní obrany podle § 5, odst. 2, bodu 3 zák. č. 76/1922 Sb. do výslužby, mají-li nejméně deset započitatelných let služebních; jinak buďte přeloženi do zálohy se zákonným odbytným. Neznalost služebního jazyka klade se na roveň kvalifikaci nevyhovující; nelze-li pro neznalost služebního jazyka vojenského gážistu z povolání ke službě upotřebiti, může býti ministerstvem národní obrany

přeložen z moci úřední do výslužby (do zálohy s odbytným) i před uplynutím lhůty stanovené v první větě tohoto paragrafu.

(2) Rovněž může býti z úřední moci přeložen do výslužby (do zálohy s odbytným) vojenský gážista z povolání, jehož další ponechání v činné službě by bylo na újmu důležitým vojenským nebo jiným státním zájmům. O takovém opatření, jež může býti učiněno kdykoliv, rozhoduje ministr národní obrany na návrh komise, jejíž složení a další podrobnosti stanoví vládní nařízení; před podáním návrhu třeba dotčenému vojenskému gážistovi poskytnouti příležitost, aby se mohl vyjádřiti o důvodech, pro než nemá býti v činné službě ponechán, aneb aby mohl činěné výtky vyvrátiti nebo důkazy k vyvrácení jich potřebné nabídnouti.

(3) Z úřední moci bude z činné služby propuštěn se zaopatřovacími platy, příslušejícími podle služební doby, započitatelné pro výměru výslužného, bez ponechání vojenské hodnosti důstojník duchovní služby z povolání, který vystoupil z církve (náboženské společnosti), pro niž byl duchovním jmenován, nebo který byl příslušným úřadem této církve (náboženské společnosti) zbaven kněžského (duchovního) úřadu, ledaže by byl na žádost převzat do skupiny důstojníků duchovní služby z povolání oné církve (náboženské společnosti), k níž přestoupil anebo na žádost- a třeba-li, z úřední moci - by byl převeden do jiné skupiny důstojnické, podle potřeby i v nižší služební třídě. Bývalí důstojníci katolické duchovní služby z povolání, kteří byli z důvodů právě uvedených propuštěni z činné služby se zaopatřovacími platy, nemohou uplatňovati nároku na zaopatření z náboženského fondu (na stolní titul)

ČÁST IV.
Ustanovení všeobecná.

§ 35.
Ustanovení o vojenských soudcích.

(1) Na důstojníky justiční služby se zákon tento nevztahuje, pokud jde o porušení povinností soudcovského úřadu a soudcovské služby, neb o jednání a opominutí, uvedená v § 2, jichž se dopustili v době, kdy působili jako vojenští soudci. Důstojníci tito podléhají v uvedených případech jen svým soudcovským představeným a nejvyššímu vojenskému soudu; řízení, v němž lze uložiti tresty uvedené v § 4, pokud se týče v § 23, upraví vládní nařízení.

(2) Přísedící vojenských soudů, kteří nejsou důstojníky justiční služby, lze pro jednání a opominutí uvedená v tomto zákoně, jichž se dopustili ve výkonu své funkce jako přísedící, stíhati podle tohoto zákona jen na oznámení předsedy nalézacího soudu.

§ 36.
Ustanovení o vojenských gážistech mimo služební třídy.

Ustanovení tohoto zákona, jež se vztahují na vojenské gážisty, platí i pro vojenské gážisty mimo služební třídy.

§ 37.
Poměr tohoto zákona k jiným zákonům.

Tam, kde se různé zákony, jichž platnost zůstane tímto zákonem nedotčena, zmiňují o disciplinární trestní pravomoci, disciplinárních přestupcích,disciplinárních trestech a pod., jest tím rozuměti pravomoc, přestupky, tresty a pod. uvedené v části I tohoto zákona. Na místo disciplinárních výboru (čestných rad), o nichž se zmiňují zákony dosud platné, nastupují výbory kárné podle části II tohoto zákona.

§ 38.
Ustanovení přechodná.

(1) Zákon tento vztahuje se též na činy, které byly spáchaný před jeho účinností a nebyly dosud pravoplatně vyřízeny. Gážisté mimo služební třídy podléhají však ustanovením části II pouze pro poklesky uvedené v § 12, odst. 1, jichž se dopustili teprve po účinnosti tohoto zákona; pro činy dříve spáchané posuzují se podle ustanovení dosud platných.

(2) Usnesení disciplinárních výboru (komisí), učiněná na základě řízení provedeného podle předpisů dosud vydaných a potvrzený do dne účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti.

§ 39.
Ustanovení závěrečná.

Zákon tento, jehož provedení se ukládá ministru národní obrany v dohodě s ministry vnitra, spravedlnosti a financí, nabývá účinnosti v úpravě obsažené v této vyhlášce měsíc po vyhlášení zákona ze dne 19. března 1947, č. 52 Sb., kromě ustanovení § 4, odst. 4, věta prvá a odst. 8 a § 7, odst. 8, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení zákona. Dny účinnosti tohoto zákona zrušují se všechna ustanovení, která mu odporují.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.